

L Ö G

um aflatryggingasjóð sjávarútvegsins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Sjóðurinn heitir aflatryggingasjóður sjávarútvegsins. Heimili hans og varnarþing er í Reykjavík.

2. gr.

Hlutverk sjóðsins er að bæta aflahluti skips og áhafnar, þegar almennan aflabrest ber að höndum.

3. gr.

Sjóðurinn skiptist í fjórar deildir: Sildveiðideild, almenna deild bátaflotans, almenna deild togaraflotans og jöfnunardeild.

Réttindi í sildveiðideild eiga öll íslensk fiskiskip, sem gerð eru út til sildveiða með herpinót, vörpu eða reknetjum.

Réttindi í almennu deild bátaflotans eiga öll íslensk fiskiskip bátaflotans, sem stunda veiðar með línu, netjum, botnvörpu, dragnót, handfærum o. s. frv.

Réttindi í almennu deild togaraflotans eiga öll íslensk botnvörpuskip.

Hlutverk jöfnunardeildar er að veita hinum deildunum lán eða styrki, er svo stendur á.

4. gr.

Með reglugerð, er sjóðsstjórnin semur og samþykkt hefur verið af stjórnun eftirfarandi aðila:

Alþýðusambands Íslands, Félags íslenzkra botnvörpuskipaeigenda, Fiskifélags Íslands, Landssambands íslenzkra útvegsmanna og Sjómannasambands Íslands, og staðfest af ráðherra, skal ákveða:

1. Bótatímabil, er miðist við vertiðarskipti í hverri veiðistöð. Stundi skip ekki veiðar allt tímabilið, skerðist bótaréttur við það hlutfallslega.
2. Skipting veiðisvæða og verstöðva í flokka, þannig að í sama flokki séu þau veiðisvæði og þær verstöðvar, sem líkust hafa skilyrði fyrir sama meðalveiðimagni á hverri vertið, hvort heldur um er að ræða sildveiði eða þorskveiði.
3. Skipting veiðiskipa í flokka, þannig að í sama flokki séu skip, sem líkust hafa skilyrði fyrir sama meðalveiðimagni, með tilliti til stærðar, veiðiútbúnaðar o. fl.
4. Meðalveiðimagn skipa í hverjum flokki fyrir sig, eftir því á hvaða svæði skipin veiða, hvaða tíma árs þau veiða og hvaða veiði þau stunda. Meðalveiðimagn þetta skal fundið með hliðsjón af aflamöguleikum. Meðalveiðimagn, sem þannig er ákveðið fyrir hvern flokk skipa, skal gilda sem meðalveiðimagn, er reikna skal út bótagreiðslur úr sjóðnum, þar til sömu aðilar hafa á sama hátt ákveðið annað. Verði ágreiningur um einstök ákvæði reglugerðarinnar, sker ráðherra úr.

Ef umsagnir ofangreindra aðila berast ekki innan þess frests, sem tiltekinn er í reglugerð, sem sett verður samkvæmt lögum þessum, skal heimilt að líta svo á, að tillögurnar séu samþykktar.

5. gr.

Útgerðarmanni er skylt að senda sjóðsstjórninni, eða trúnaðarmanni hennar í hlutaðeigandi verstöð, skýrslu um útgerð og aflabrögð veiðiskips síns á bótatímabilinu í því formi, er stjórnin ákveður, og eigi síðar en einum mánuði eftir að veiðitímabili lýkur. Jafnframt er stjórninni heimilt að krefjast annarra gagna um útgerð skips, sem hún telur nauðsynleg.

Vanræksla á skýrslugerð varðar missi bótaréttar.

6. gr.

Það telst almennur aflabrestur, ef meðalafli skipa í einhverjum flokki síldveiðideildar eða hinnar almennu deildar bátaflotans er minni en 75% eða í hinn almennu deild togaraflotans minni en 85% af hinu ákveðna meðalveiðimagni, sbr. 4. gr.

7. gr.

Stjórn sjóðsins skipa fimm menn. Skulu þeir skipaðir af ráðherra til 4 ára í senn á þann hátt, sem hér segir: Einn samkvæmt tilnefningu Alþýðusambands Íslands, annar samkv. tilnefningu Félags ísl. botnvörpuskipaeigenda, þriðji samkv. tilnefningu Landssambands ísl. útvegsmanna, fjórði samkv. tilnefningu Sjómannasambands Íslands, og fimmti er fiskimálastjóri, og er hann formaður stjórnarinnar.

Enn fremur skipar ráðherra tvo endurskoðendur.

Ráðherra ákveður þóknun sjóðsstjórnarinnar og endurskoðenda.

Fiskifélag Íslands annast afgreiðslu sjóðsins undir eftirliti sjóðsstjórnarinnar og yfirstjórn ráðherra. Stjórnar- og afgreiðslukostnaður greiðist af fé sjóðsins, og skiptist hann á deildir í réttu hlutfalli við tekjur þeirra seinasta reikningsár.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Reikningar sjóðsins skulu birtir í B-deild Stjórnartíðinda.

8. gr.

Stofnfé hinnar almennu deildar bátaflotans og síldveiðideildar er fé Hluta-tryggingasjóðs bátaútvegsins við gildistöku laganna. Stofnfé hinnar almennu deildar togaraflotans eru kr. 37500000.00, er greiðist með jöfnum árlegum greiðslum á fimmtán árum. Ríkissjóður leggur fram þessa upphæð.

9. gr.

Árlegar tekjur sjóðsins eru:

1. 1¼% af fob-verði útfluttra sjávarafurða (öðrum en þeim, sem koma frá hvalveiðum og selveiðum). Skal gjald þetta reiknað á sama hátt og annað útflutningsgjald af sömu vöru.
2. Framlag ríkissjóðs er helmingur á móti 1. lið. Á árinu 1962 skal framlagið nema 8.5 millj. kr.
3. Vextir og aðrar tekjur af eignum sjóðsins. Ríkissjóður sér um innheimtu tekna samkvæmt 1. og 2. tölulið þessarar greinar.
Tekjur samkvæmt 1. og 2. tölulið skiptast þannig milli deilda:
Í síldveiðideild 50% af tekjum af útfluttum síldarafurðum.
Í almennu deild bátaflotans 50% af tekjum af útfluttum þorskafurðum bátaflotans.

Í almennu deild togaraflotans 50% af tekjum af útfluttum þorskafurðum togaraflotans.

Í jöfnunardeild 50% af tekjum af útfluttum síldarafurðum og 50% af tekjum af útfluttum þorskafurðum báta- og togaraflotans.

11. gr.

Stjórn aflatryggingasjóðs er heimilt með samþykki ríkisstjórnarinnar að taka lán allt að 30 millj. kr. handa sjóðnum, eða einstökum deildum hans. Ríkisstjórninni er heimilt að ábyrgjast lán þessi.

12. gr.

Ef skip veiða minna en 33% af meðalveiðimagni viðkomandi flokks, skal sjóðsstjórnin rannsaka sérstaklega, hvernig á slíku aflaleysi stendur. Ef þá kemur í ljós, að vítaverð vanræksla eða óstjórn á útgerðinni á verulegan þátt í aflaleysinu, er sjóðsstjórninni heimilt að draga úr þeim bótum, sem viðkomandi skipum bæri samkv. hinni almennu reglu 10. greinar, eða fella bæturnar alveg niður, ef um mikil víti er að ræða. Skip, sem stundað hafa veiðar $\frac{1}{3}$ bótatímabilsins eða skemur, koma ekki til greina við bótaútreikning.

13. gr.

Nú fær útgerðarmaður fé úr sjóðnum, og getur stjórn hans þá krafizt þeirrar tryggingar af útgerðarmanninum, sem henni þykir þörf, fyrir því, að fénu verði varið til greiðslu á eftirtöldum gjaldaliðum í þeirri röð, sem hér er talið: Kaup og fæði skipverja, váttryggingargjöld og önnur hliðstæð gjöld, eftir því sem greiðslur hrökkva til hverju sinni.

14. gr.

Þeir, sem fá bætur samkvæmt lögum þessum, eru skyldir að láta reikningaskrifstofu sjávarútvegsins í té reikninga um rekstur skipa þeirra, sem bætur eru miðaðar við, í því formi, sem reikningaskrifstofan ákveður.

15. gr.

Ráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd þessara laga.

16. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög um Hlutatryggingasjóð bátaútvegsins, nr. 48 25. maí 1949, með síðari breytingu.

17. gr.

Við gildistöku laga þessara fellur niður umboð núverandi sjóðsstjórnar og ný skal skipuð samkvæmt 7. gr.

18. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Bráðabirgðaákvæði.

Stjórn aflatryggingasjóðs sjávarútvegsins er heimilt að fengnu samþykki sjávarútvegsráðuneytisins að gefa út skuldabréf allt að 30 milljónum króna, og skulu þau notuð til aðstoðar togurunum vegna aflabrests á árinu 1960 samkvæmt nánari ákvörðun sjóðsstjórnar og ráðuneytisins. Skuldabréf þessi innleystast á árunum 1963—1968. Vextir eru 7½%. Skuldabréfin verða því aðeins látin af hendi, að fyrir liggi yfirlýsing viðskiptabanka hlutaðeigandi útgerðarfyrirtækis, sem tryggi, að kröfuhafar taki við greiðslu í skuldabréfum.

Skipting tekna sjóðsins fyrir allt árið 1962, svo og útreikningur bóta fyrir árið 1961, skal fara eftir ákvæðum laga þessara.

Gjört að Bessastöðum, 28. apríl 1962.

Ásgeir Ásgeirsson.

(L. S.)

Emil Jónsson.